

UMETNIČKI SAVET ULUV-a

poziva Vas da prisustvujete otvaranju
izložbe slika

Dudaš Antala

izložba se otvara 5. aprila 1976.

u 18,00 časova u Galeriji Bulevar Maršala Tita 9

Izložba je otvorena svakog dana od 10 — 12 i
16 — 19 časova, osim nedelje.

Izložba traje do 18. IV 1976. godine

DUDAŠ ANTAL

Rođen je 26. januara 1933. godine u Kupusini.
Likovnu grupu predmeta studirao je na Višoj pedagoškoj
školi u Novom Sadu, slikanje kod profesora B. Karlava-
risa, gde je i diplomirao 1958. godine.
Radi na Paliću.

Prvi put je izlagao na zajedničkoj izložbi članova Udru-
ženja likovnih pedagoga Vojvodine 1964. godine u No-
vom Sadu.

Grupno je izlagao na zajedničkim izložbama Subotičkih
umetnika 1968., 1969., 1970., 1972., 1973. i 1975. godine
u Subotici, 1975. godine u Rijeci, Libanu, Somboru,
Buju i na Paliću, 1968., 1970. i 1975. godine u Segedinu,
i 1976. godine u Novom Beogradu.

UČESTVOVAO JE NA ZAJEDNIČKIM IZLOŽBAMA:

- članova Društva likovnih pedagoga Vojvodine 1971.,
1972. i 1973. godine u Novom Sadu i 1973. u Beo-
gradu.
- novoprimljenih članova ULUV-a 1975. godine u No-
vom Sadu, kao i
- crtež likovnih umetnika Vojvodine, 1975. godine u
Novom Sadu.

SAMOSTALNE IZLOŽBE:

- u Subotici 1972., 1974. i 1975. godine
- na Paliću 1972. i 1973. godine,
- u Novom Sadu 1973. i 1975. godine.

Adresa 24413. Palić, Javorska 19.

Telefon (024) 78-295.

Izdaje: Umetnički savet ULUV-a

Štampa: SNP OOUR »Štamparija«

Tiraž 500 primeraka

Oslobodeno oporezivanja proizvoda i usluga na osnovu mišljenja Po-
krajinskog sekretarijata za obrazovanje, nauku i kulturu br. 413-270/75.

Dudaš Antal je umetnička ličnost koja se prvi put kompletnije predstavlja novosadskoj likovnoj publici, ali koja toj publici nije nepoznata. On je i nova i poznata ličnost istovremeno, koja donosi izvesna iznenađenja ali i očekivane, drage motive.

Godinama je Dudaš Antal slikao u anonimnosti proveravajući i sebe i svoj način kazivanja. Vežan za svoj zavičajni kraj, rođen je u Kupusini, njegov likovni jezik izvirao je iz vizija vojvodanskog sela i ljudi, kao i onog osećanja koje je kao dete poneo iz te sredine. Upornost koja je svojstvena samo nesumnjivim talentima, postepeno je dovela do čistih likovnih rešenja. Dudaš se nije opredelio da razmišlja o problemima otuđenosti savremenog čoveka, njegovih dilema u svetu velikih suprotnosti; on je ostao duboko u svojoj zemlji, u toplini seoskih oranica i debelih zidova, u kondenzaciji toga intimnog, ljudskog osećanja, koje priželjkuju mnogi urbanizirani i nemirni žitelji naše planete. I tako je našao i razumevanje ljubitelja likovne umetnosti koji najčešće u sebi nose taj isti svet i isti karakter i koji ga po prirodi stvari i traže.

Kada se pre desetak godina prvi put pojavio sa svojim slikama, bilo je kritičara koji su mu zamerili da je blizak u izrazu nekim umetnicima. Međutim, pre bi se moglo reći da su i Dudaš i ti umetnici svoje inspiracije i oduševljenja crpili iz istih izvora. Dudaš je, međutim, dalje sazrevao i došao do dekorativnijih rešenja uz anegdotsko prisustvo seoskih stanovnika, seljaka na ulici, seljanki uz ognjište, na radu u dvorištu i sl. U ovoj fazi, dekorativni elementi vodili su ga i do korišćenja narodne ornamentike kao utkanog elementa u ritmu slike. Najzad, u poslednjim godinama Dudaš se opredelio za jedan zanimljiv tretman prostora. To je uramljeni prostor soba koje izviru jedna iz druge ili prostora koji se smenjuju između enterijera i predela. Takvih rešenja bilo je u umetnosti Holandije u XVII veku, ali je Dudašova koncepcija drugačija, jer se više oslanja na neočekivanosti u vođenju pogleda od jednog do drugog prostora, dok su umetnici Holandije pokazivali svoju veštinu prikazivanja vizuelnog prostora. Kod Dudaša se prostori sažimaju,

jedan uramljeni izlazi iz drugog uramljenog i uvek ponovo otkrivaju novi iznenađujući ritam. Ova višeslojnost u motivu, kao da je uopšte osobina celog Dudaševog dosadašnjeg opusa. On je zaista blizak i razumljiv, ali istovremeno i delikatan u pronađenim ritmovima površina i boja, što ga približava nekim težnjama u savremenoj umetnosti; on je motivski vezan za vojvodansko selo, ali je istovremeno univerzalan po nekom senzibilitetu odnosa koji imaju opšte značenje; on je popularan i dopadljiv, ali istovremeno uvažavan od mnogih poznavalaca umetnosti i onih koji traže delikatnija i originalnija rešenja.

U svom usponu, Dudaš prikazuje na svojoj izložbi mali presek dosadašnjeg rada, a izloženi radovi uveravaju u jednu unutrašnju snagu koja će dalje otvarati nove probleme i nova likovna rešenja. Zbog toga se sa pravom može očekivati da će nas Dudaš obradovati svojim slikama i tokom svoga narednog stvaralačkog rada.

Bogumil Karlavaris

SPISAK RADOVA (sve slike su ulje, platno)

1. »CISTERNA«, 74,5×41,7, 1972.
2. »SEOSKA ULICA«, 120×73,5 1971.
3. »PRED PRAZNIK«, 60×50
4. »NA TREMU«, 80×60
5. »ODMOR«, 60×70
6. »ZABORAVLJENO LETO«, 60×50
7. »POD NASTREŠICOM«, 70×60
8. »TIŠINA«, 60×50
9. »BIO JE JEDNOM ...«, 50×70
10. »MAMA«, 90×60
11. »PREVAŽIDENA PROŠLOST«, 90×60
12. »IZGUBLJENA DALJINA«, 50×60

13. »ZASTARELO LETO«, 70×50
14. »OTVORENA VRATA«, 50×80
15. »IZGUBLJENO VREME«, 100×70
16. »MOTIV IZ KUPUSINE«, 50×65
17. »SEOSKI DOM«, 90×70
18. »UMORNO VEČE«, 90×70
19. »MIRNOĆA«, 100×70
20. »UMORNA TIŠINA«, 100×70.